

ARTSTALE FOR VEDBEND

NINA TOFTE HANSEN

Jeg er vedbend.

Jeg tager byen tilbage.

Jeg tager byen tilbage til naturen.

Jeg tager naturen tilbage til byen.

Mens jeg breder mine grønne arme over byens mure, nedbryder jeg dine mentale mure, som insisterende adskiller natur fra kultur. Natur fra by. Natur fra menneske. Lille menneske. Indse dog, at du er natur. Indse, at også du er kommet af jord, at også dine kultiverede lemmer skal visne og rådne, og at den jord, du rådner i, er den jord, jeg vokser fra. Lille menneske, jeg er vedbend, og jeg siger dig: Vi to er bundet sammen i et evigt åndedræt, hvor jeg puster livsgnisten ind i dit lungevæv, og hvor din livsånde er mine grønne blades saft og kraft. Tak for dine gaver, menneske. Tak for den enorme strøm af kuldioxid, du sender imod mig. Jeg hører, at du har lidt rigeligt af den her i byen. Kuldioxiden. Det er derfor, jeg er kommet hertil. Fra kystens vilde skove, hvor jeg slynger mig op ad stammerne, omfavner de gamle ege og skaber junglestemning, er jeg kommet for at give dig dette tilbud, lille menneske: Lad mig hjælpe dig med dit CO₂-overskud. Lad mig gøre, hvad kun jeg formår, og som jeg gør så godt: Lad mig omfavne husene. Lad mig omfavne kontorbygningerne og fabrikkerne. Jeg formår at vokse op ad alt. Din beton. Rækværk, mursten. Jeg omfavner det hele. Breder mine grønne arme over dine grå gavle og binder en bro mellem kultur og natur. Jeg pakker dine boliger ind i et tykt, grønt tæppe, som værner dem sommer og vinter. Jeg skaber rum for småfugl og sommerfugl og genetablerer det evige åndedræt mellem dit blod og mit blad. Menneske, lad os forene vores enorme kræfter! Sammen skaber vi den sande grønne by.